

CORONA TIJD.

FIJN????????????

Is corona fijn? Nee, natuurlijk niet. Ziek worden en soms zelfs doodgaan is zeker niet leuk. Verre van dat. Een tijd met corona is wel anders en kan het feit,, dat je komt te leven in een anders aandoende tijd ook een andere invloed op je leven hebben? Als je de televisie, de radio, de kranten, kortom de media goed gevolgd hebt, is het woord CORONA ongetwijfeld het meest gebruikte woord uit de corona periode. Het is dus heel belangrijk geweest en het is het eigenlijk nog. In die media heb je voor een belangrijk deel kunnen kennis nemen over de verdeeldheid, die de corona pandemie binnen de bevolking gezaaid heeft. Met andere woorden de negatieve uitwerking heeft een overdosis aan aandacht gekregen. Uit de sportwereld kun je leren, vooral vanuit de team sporten, dat de sterkste teams lang niet altijd zijn, de teams bestaande uit individueel de beste spelers, maar juist de teams waarbinnen de eenheid het sterkst is. De teams dus, waar de neuzen het meest dezelfde kant opstaan, presteren het best. Uitgaande van de publiciteit bestaat er de kans, dat je de conclusie trekt, dat er weinig eenheid was in de corona periode en dus dat het niet zo'n positieve periode is geweest voor ons mensen. De maatschappij weinig eenheid?

Ik denk, dat een vereniging, een sportvereniging, een aardige afspiegeling is van de maatschappij. Alle geledingen voorkomende in de maatschappij vind je ook terug in een sportvereniging. Ook de sportvereniging werd geconfronteerd met de gevolgen van de corona uitbraak. Binnen de vereniging probeer je uit te gaan van het principe hoe meer de neuzen één kant opstaan, des te beter ga je als vereniging functioneren. Net als de maatschappij werd de club, DIOS in mijn geval, geconfronteerd met de corona voorschriften en moesten er nog al wat andere regels ingevoerd worden. De invloed van corona op de maatschappij was soms het veroorzaken van verdeeldheid. Zo ook binnen de club? Aanvankelijk

mocht er helemaal niet gevoetbald worden, maar gelukkig veranderde dat al snel in dat het grootste deel van de jeugd mocht trainen en onderlinge wedstrijden ging spelen. Daarbij waren er nog meer regels zoals geen ouders op het complex, geen gebruik van de kantine en de kleedruimtes en zo waren er ongetwijfeld nog wel meer. Als club denk je dan een soort handhaver te moeten worden om te zorgen, dat alle regels op je sportcomplex worden nageleefd. Natuurlijk maak je de regels omtrent de situatie van het sportcomplex bekend en vraag je vriendelijk aan een ieder zich eraan te houden en tref je uiteraard maatregelen bijv. omtrent toezicht etc. Dan werd bij DIOS het toezicht zo geregeld, dat de functionarissen herkenbaar waren aan oranje hesjes. Zo waren er aanvankelijk een aantal, die nooit problemen tegen kwamen en zo liep ik na zeer korte tijd alleen met een oranje hesje en voeg ik me regelmatig af: Moet ik het nou aandoen of niet? want het functioneren d.m.v. het oranje hesje was volstrekt niet nodig. De maatschappij soms een zwak team door weinig of geen eenheid, de club een zeer sterk team door het vormen van een grote eenheid. Voorbeelden van die grote eenheid zijn het feit, dat de kinderen, die door hun ouders met de auto worden gebracht, moeten worden afgezet en daarna moet de auto meteen wegrijden, zodat de parkeerplaats altijd heel goed bereikbaar en berijdbaar zal zijn. Gebeurde dat? Blindelings! Geen ouder die er aan dacht om het anders te doen. Geen ouder, die aanstalten maakte om het sportcomplex te betreden. Nee, allemaal de mentaliteit; regels zijn regels en daar houd je je gewoon aan. Een andere mooie corona ontwikkeling is, dat er vanaf het moment, waarop er weer getraind en onderling gespeeld mocht worden ongelooflijk enthousiast getraind en gespeeld is. Alle trainingen werden gegeven door heel gemotiveerde trainers en trainsters en bij bijna alle trainingen waren de spelers en speelsters zeer positief bezig. Daarna het weekend. Je mocht alleen tegen een ander DIOS-team spelen. Soms waren dat hele leuke wedstrijden tussen redelijk gelijkwaardige ploegen, maar natuurlijk kwam het voor, dat het ene team behoorlijk wat sterker was dan het andere. Ook dan werd er door iedereen alles aangedaan om er toch een leuke wedstrijd van te maken. Ook in het weekend was het zo, dat soms in de bittere kou bijna alle teams speelden, zodat de 3 velden van 's morgens 08.30 uur tot soms wel 17.00 uur bezet waren. In de middaguren werden de wedstrijden op zaterdag veelal op een heel veld gespeeld en dan zijn er scheidsrechters nodig. Altijd was er een scheidsrechter, die soms uit alle hoeken van Nederland kwam. Bijna ieder weekend was er een scheidsrechter uit Heemskerk en een paar keer was er zelfs een super fanatieke fluitist uit de omgeving van Assen. Steeds wedstrijden waarbij er geen publiek op en bij het veld was, maar wel soms in grote getale achter het hek stond te kijken. En altijd waren, die geweldige leiders/sters en trainers/sters aanwezig om spelers en speelsters te stimuleren om daarmee het eenheidsgevoel binnen de club tot grote hoogte te doen stijgen.

Het seizoen 2020-2021 zal de boeken ingaan als het seizoen met weinig competitie wedstrijden, maar daarnaast ook als het seizoen met de minste wanklanken binnen de club. De eenheid was nog nooit zo groot en we gebruikten geen kleedlokalen, buiten omkleden dus en de kantine mocht niet open. Is versobering geen goede zaak en is dat niet iets, wat we van de corona pandemie kunnen meenemen?

Jan Schrama.